1. Иако се зову народним примећено је да народ уопште не кува у њима, већ долази на готово понашајући се као у хотелу, бре!

2. Одсуство манира за столом: то мљацка, срче, умаче хлеб у супу, мрви по столњаку, прича пуних уста…

3. Све више корисника народних кухиња нагло добија на килажи, чему следе висок притисак, холестерол, чир на желудцу, нередовна столица и што је најгоре- осећај ситости који подстиче размишљање, а народ који размишља сит је празних обећања…

4. Смарају, брате, нон- стоп неким тужним причама, ко да гостују код Вање Булића, уместо да севне неки виц, пошалица, доскочица… Ако су већ социјални случајеви не морају да се „хвале“ тиме и набијају на нос онима кој нису те среће и што једва варе тешку храну у скупштинском ресторану кубурећи с хемороидима од оноликог седења, за наше добро.

5. А, зашто нико од тих не остане да опере судове, рецимо, него морају Вулин и Мали све сами, ко они мученици из Виљабахо и Виљарибе?..

6. Да се не лажемо више- добро се ти наводни социјлаци прво наједу из контејнера, па ондаимагес још и навале на народне кухиње! Сито је то, бре, па тражи „леба преко погаче“!

Једно од та два заиста треба затворити, а много је теже контејнере тако да…

7. А, што се лепо не пријаве у ботове, па ем рад за рачунаром, господски, могу и на Фејсбук а и оне безобразне сајтове; ем сендвичић, ем неке користи за државу од њих?!

Посла има ал то неће да ради него да кука: „Имам 80 година, пензија ми за канапче, поштено сам радио 40 година“…

Е, па да си поштено радио нашло би се за канапче, а сад од државе очекујеш и да те храни и да ти обезбеди грану, хоклицу и омчу! Е, па што је много- много је, имате мостове

господо…

8. Јел Тома Николић могао да штрајкује глађу и жеђу до смрти, па да васкрсне као председник, а онај његов мали (сад највећи у држави, региону, свету, васиони) на том васкрснућу заплива ко Кристина у „Маратонцима“ пред Ђенкиним објективом- могао је! Значи, није све у храну, изелице пусте, нешто је и у идеју, визији, снази воље… Некад се мора и умрети од глади да би се живнуло, разумете?

н9. Улењило се то и размазило, море, па неће да се отима с псима луталицама за храну, а лично прехрањујем неколико чупавих створова у крају, знам из прве руке- нигде социјалног случаја да се порве с кером и избори за своје парче хлеба и уз хлеба, ццц…

Не може то тако, господо, не може! Није ни власт добила фотеље на готово већ се кидала за њих ко питбулови, па зато с правом и кидишу ко чопор ако неко и помисли да заседне уместо њих!

10. Помислите ли, гладнице, пре него што се сабијете у редове пред мензом: „А, кад је они сирото дете од Алеко последњи пут појело нешто на кашику, или кашику, а ради 38 сати дневно“?!

Па, у тоалет није ишао шест месеци, а прича се да још једе погачицу коју му је Тома дао на „самрти“ уз аманет: „Осећам да ми се ближи крај, причувај ми ову погачицу као Србију што ћеш, ја сад одох…до wц-а да поједем нешто, тамо ваљда не снимају“?..

(Два у један)